

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/806/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412207620
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6412207620.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Dušana Ďuriana a sudkýň JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Renáty Deákovéj, ako členiek senátu, v právnej veci navrhovateľa A. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom v N. S., X. č. XX, zastúpeného JUDr. Rudolfom Fajbikom, advokátom so sídlom v Banskej Štiavnici, Dobšinského č. 14, proti odporcovi KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, IČO: 31595545, so sídlom v Bratislave, Štefánikova č. 17, o zaplatenie 801,- € s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 6C/69/2012-177 zo dňa 03.04.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o priznaní dlžnej sumy s príslušenstvom (prvý výrok) a vo výroku o trovách konania (druhý výrok) **m e n í tak**, že odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi sumu 801,- € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 611,34 € od 07.05.2012 do zaplatenia, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 189,66 € od 21.01.2014 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Odporca je **p o v i n n ý** nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 776,66 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Rudolfa Fajbika, advokáta so sídlom v Banskej Štiavnici, Dobšinského č. 14, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania štátu (tretí výrok) **m e n í tak**, že odporca je **p o v i n n ý** nahradiť Slovenskej republike trovy konania v sume 137,28 € zaplatením na príjmový účet okresného súdu vedený v systéme štátnej pokladnice, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uložil okresný súd odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 801,- € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 801,- € od 07.05.2012 do zaplatenia (prvý výrok), súčasne uložil odporcovi povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 763,61 € na účet jeho právneho zástupcu (druhý výrok) a uložil odporcovi povinnosť zaplatiť Okresnému súdu Žiar nad Hronom trovy znaleckého dokazovania v sume 137,28 € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (tretí výrok). Po vykonanom dokazovaní dospel okresný súd k záveru, že návrh navrhovateľa je v plnom rozsahu dôvodný. V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že škoda bola spôsobená prevádzkou dopravného prostriedku pri dopravnej nehode, ku ktorej došlo dňa 22.04.2012. Pri rozhodovaní vychádzal z vykonaného dokazovania a to najmä výsluchu svedkov a znaleckého posudku, keď mal preukázané, že vznik škody na vozidle navrhovateľa zn. Alfa Romeo EČV: N pri dopravnej nehode pri cúvaní vozidla zn. VW Passat EČV: N tak, ako to opisujú vodič vozidla zn. VW Passat a svedkovia, je technicky prijateľný. Zistené poškodenia na motorovom vozidle zn. VW Passat zodpovedajú nárazu

do vozidla zn. Alfa Romeo v nízkej nárazovej rýchlosti približne 10 km/h. Okresný súd nemal dôvod neveriť navrhovateľovi a svedkom, ktorí zhodne vypovedali, že k dopravnej nehode došlo tak, ako to uviedol navrhovateľ, navyše keď ich výpovede nevyklučuje ani znalecká analýza, z ktorej vyplýva, že nie je vylúčené, aby vozidlo škodcu spôsobilo poškodenia na vozidle navrhovateľa v rozsahu nahlásenom odporcovi a zdokumentovanom pre účely likvidácie poistnej udalosti. Z uvedeného dôvodu považoval okresný súd za nedôvodnú námietku odporcu o tom, že poškodenie vozidla zn. Alfa Romeo je nezlučiteľné s nehodovým dejom, nakoľko podľa neho nezodpovedá popisovanému deju a rozsahu poškodenia vozidla škodcu, pričom poškodenia na jednotlivých vozidlách tvarovo a rozsahovo nezodpovedajú, z čoho je podľa neho zrejmé, že škodca jednoznačne nemohol poškodiť vozidlo poškodeného v zdokumentovanom rozsahu, a preto návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel. Okresný súd rozhodol s poukazom na ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b), § 11 ods. 6 písm. b) a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v spojení s § 823 a § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka; o trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a plne úspešnému navrhovateľovi priznal plnú náhradu trov konania proti plne neúspešnému odporcovi. O trovách konania štátu rozhodol okresný súd podľa § 148 ods. 1 O.s.p. a plne neúspešnému odporcovi uložil povinnosť nahradiť „okresnému súdu“ časť znalečného v sume 137,28 €, ktoré bolo vyplatené predbežne z rozpočtových prostriedkov súdu.

Proti rozsudku okresného súdu podal odporca včas odvolanie zo dňa 17.06.2014 (č.l. 185-188 spisu). Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., pretože podľa jeho názoru rozsudok okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ďalej podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p., nakoľko podľa jeho názoru okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ďalej podľa § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p., pretože podľa jeho názoru konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súčasne vyjadril názor, že v konaní došlo podľa § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. k vade konania, v dôsledku ktorej mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože okresný súd po nevyhovení jeho žiadosti o odročenie pojednávania neprihliadol na jeho podanie zo dňa 02.04.2014, ktoré bolo okresnému súdu v ten istý deň doručené telefaxom. Domáhal sa zmeny napadnutého rozsudku okresného súdu tak, že odvolací súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietne a zaviazá navrhovateľa na náhradu trov konania. V podanom odvolaní odporca najskôr zrekapituloval priebeh sporu medzi ním a navrhovateľom, keď uviedol, že dňa 27.04.2012 si u neho navrhovateľ uplatnil nárok na náhradu škody z povinného zmluvného poistenia motorového vozidla EČV: N Listom zo dňa 07.05.2012 oznámil navrhovateľovi, že udalosť nespĺňa podmienky pre poskytnutie poistného plnenia. Šetrením bolo zistené, že škodová udalosť sa nestala tak, ako uvádza poistený a poškodený. Poškodenie vozidla zn. Alfa Romeo EČV: N je nezlučiteľné s nehodovým dejom, nakoľko nezodpovedá popisovanému deju a rozsahu poškodenia vozidla škodcu; poškodenia na jednotlivých vozidlách tvarovo a rozsahovo nezodpovedajú, z čoho je zrejmé, že škodca jednoznačne nemohol poškodiť vozidlo poškodeného v zdokumentovanom rozsahu; na základe uvedených skutočností poistený nezodpovedá za poškodenie poškodeného vozidla. Navrhovateľ listom zo dňa 10.04.2012 požiadal o prešetrenie škodovej udalosti. Listom zo dňa 18.05.2012 oznámil navrhovateľovi, že v zmysle § 4 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov má poistený z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci. Podľa nehodového deja, podľa postavenia vozidla poškodeného a podľa poškodení na vozidle poškodeného, tieto nemohli byť spôsobené vozidlom poisteného; výškové pomery na vozidle poisteného nezodpovedajú poškodeniam na vozidle poškodeného; aby došlo k takému rozsahu poškodenia, aké je na poškodenom vozidle, poistený by musel mať zlomený zadný nárazník a spojler a na nárazníku by museli byť viditeľné škrabance od poškodeného svetla na poškodenom vozidle; nakoľko poistený nemá tieto znaky, nemohol poškodené vozidlo poškodiť v takom rozsahu, v akom je zdokumentované poškodenie; vzhľadom na uvedené skutočnosti sa nejedná o poistnú udalosť, ale o škodovú udalosť, za ktorú poistený (škodca) nezodpovedá podľa zákona č. 381/2001 Z.z. Ďalej odporca konštatoval, že po vypočítaní účastníkov konania, účastníkov dopravnej nehody a svedkov, konajúci okresný súd v predmetnej veci nariadil znalecké dokazovanie, pričom znalecký posudok č. 340/2013 znalca mu bol doručený dňa 21.11.2013. Okresný súd nevyhovel jeho žiadosti zo dňa 10.03.2014 o odročenie pojednávania, preto odporca listom zo dňa 02.04.2014, ktorý v uvedený deň aj faxoval a následne zaslal okresnému súdu, uviedol stanovisko

k predmetnému znaleckému posudku, ako aj k rozšíreniu návrhu; z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že okresný súd neprihliadol na jeho podanie, ktoré bolo súdu doručené dňa 03.04.2014 o 10.15 hod., avšak nie je zrejmé, ako sa vysporiadal s faxovým podaním doručeným dňa 02.04.2014; vzhľadom na túto skutočnosť vyjadril názor, že postupom okresného súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Zo znaleckého posudku č. 340/2013 vyplýva, že: 1. nie je možné vylúčiť ani iný priebeh dopravnej nehody, pri ktorom dôjde k rovnakému vzájomnému pohybu zadnej časti vozidla zn. VW Passat a prednej časti vozidla zn. Alfa Romeo a 2. poškodený spodný spojler je zachytený aj na fotodokumentácii poisťovne z obhliadky, aj na fotodokumentácii majiteľa vozidla zn. Alfa Romeo po oprave pred poistnou udalosťou; pod pravým reflektorom je na fotodokumentácii s obhliadky poisťovne viditeľné poškodenie plastového krytu nárazníka, ktoré nemohlo vzniknúť pri kontakte s vozidlom zn. VW Passat. Vzhľadom na poškodenie motorového vozidla už pred poistnou udalosťou poukázal odporca na ustanovenie § 441 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne, ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám. Pokiaľ ide o výšku škody, navrhovateľ v uplatnení nároku na náhradu škody požiadal o náhradu škody rozpočtom; vo svojej výpovedi uviedol, že škoda pozostáva z náhradných dielov, ktoré musel zakúpiť, či už nové alebo použité; znalec v znaleckom posudku č. 340/2013 vypočítal výšku škody ako totálnu, pričom zvyšky dal výpočtom a nie reálnu sumu. S poukazom na § 451 Občianskeho zákonníka odporca uviedol, že pokiaľ navrhovateľ navrhol rozšírenie návrhu o sumu 189,66 € s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne od 07.05.2012 do zaplatenia a pôvodne uplatnil sumu 611,34 €, za ktorú poškodené motorové vozidlo skutočne opravil, odporca mal za to, že by došlo k bezdôvodnému obohateniu navrhovateľa. Tiež poukázal, že z rozšírenej sumy nemožno priznať úroky z omeškania od 07.05.2012, nakoľko znalecký posudok bol okresnému súdu doručený dňa 30.07.2013 a odporcovi až dňa 21.11.2013. Odporca namietal aj priznané trovy právneho zastúpenia, ku ktorým uviedol, že tieto boli priznané za päť úkonov po 51,45 €, avšak pôvodný návrh bol v sume 611,34 €, ktorému zodpovedá jeden úkon v sume 39,84 €; až za úkony po rozšírení návrhu prináleží odmena 51,45 € a preto nesúhlasí ani s priznanou výškou trov právneho zastúpenia. Na základe uvedeného navrhol zmenu napadnutého rozsudku okresného súdu v zmysle zamietnutia návrhu navrhovateľa.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporcu vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomným podaním zo dňa 27.06.2014 (č.l. 195 spisu). Konštatoval, že odporca sa v priebehu konania opakovane písomne aj ústne na pojednávaní vyjadroval k veci aj k vykonaným dôkazom; preto nemôže súhlasiť s tým, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Rozhodujúcim argumentom odporcu bola údajná technická nemožnosť vzniku škody podľa tvrdenia navrhovateľa. Tento argument bol jednoznačne vyvrátený znaleckým posudkom, kde pri expertíze bol prítomný aj zástupca odporcu. Expertíza, jej priebeh a závery neboli a nie sú odporcom spochybnované. Tvrdenia navrhovateľa preukázali výpovede svedkov, ktoré v spojitosti so závermi znaleckého dokazovania celkom jednoznačne dokazujú nárok navrhovateľa na náhradu škody. O spoluzavinení navrhovateľa nemôže byť ani reči, navrhovateľ mal vozidlo zaparkované na ulici a pri škodovej udalosti vôbec nebol prítomný; nič nekonal a ani neopomenul žiadne konanie, ktoré by bolo v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Pokiaľ ide o výšku škody, túto určil znalec a to spôsobom, ktorý je v praxi, vrátane justičnej praxe, obvyklý, poškodený má nárok na náhradu škody, aj keď si vec opraví sám. Neexistuje právny dôvod na krátenie náhrady škody. V návrhu nevyčísľil výšku škody sumou, za ktorú vozidlo opravil, ale podľa cenovej ponuky urobenej pred vykonaním opravy, teda išlo len o odhad. Skutočnú škodu určil znalecký posudok. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, tieto sú príslušenstvom pohľadávky a patria navrhovateľovi z celej pohľadávky, s plnením ktorej je odporca v omeškaní; v čase rozšírenia návrhu nebol ešte nárok navrhovateľa ani sčasti premlčaný a nič mu nebránilo uplatniť nárok; teda ani nič nebránilo súdu celému návrhu, vrátane rozšírenia, vyhovieť. Aj pokiaľ ide o náhradu trov konania považuje rozsudok okresného súdu za vecne správny. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdil. Uplatnil si aj vyčíslené trovy odvolacieho konania.

Vyjadrenie navrhovateľa k odvolaniu doručil odvolací súd odporcovi na vedomie (č.l. 197 spisu).

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 220 O.s.p. zmenil, pretože neboli splnené formálne podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie. Odvolací súd však považuje za potrebné zdôrazniť, že zmena napadnutého rozsudku okresného súdu spočíva len v časti príslušenstva istiny a z obsahového hľadiska (vecnej stránky) ide o rozsudok potvrdzujúci, pretože odvolací súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, že v prejednávanej veci

boli splnené podmienky na vyhovie návrhu navrhovateľa a uloženie povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľovi uplatnenú sumu s príslušenstvom a náhradou trov konania.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že dňa 14.06.2012 doručil navrhovateľ súdu návrh na začatie konania zo dňa 08.06.2012, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplata sumy 611,34 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 611,34 € od 07.05.2012 do zaplata a náhrady trov konania z titulu náhrady škody. V návrhu uviedol, že dňa 22.04.2012 došlo k udalosti, pri ktorej bolo poškodené jeho osobné motorové vozidlo zn. Alfa Romeo 146 EČV: N škodu zavinil vodič iného vozidla, ktorý pri cúvaní narazil spredu do zaparkovaného vozidla navrhovateľa svojím vozidlom zn. Volkswagen Passat EČV: N škodca mal uzavretú poisťnú zmluvu s odporcom; odporca je pasívne legitimovaný v zmysle § 15 zákona č. 381/2001 Z. z., proti ktorému si uplatňuje svoj nárok na náhradu škody. Výšku škody ohodnotil na sumu 611,34 €, pričom opravu vykonal sám a náhradné diely získal už použité; vyčíslenie škody poskytol navrhovateľovi autoservis, do ktorého bolo auto premiestnené a ktorého pracovník videl poškodené vozidlo ešte pred jeho opravou. Nakoľko ide o peňažné plnenie, uplatnil si aj nárok na úroky z omeškania a to s účinnosťou od 07.05.2012, kedy odporca odmietol plnenie. O návrhu navrhovateľa rozhodol okresný súd platobným rozkazom zo dňa 27.06.2012, proti ktorému podal odporca včas odpor zo dňa 13.07.2012; v odpore neuznal nárok navrhovateľa, pretože vznik škody nebol podľa jeho názoru v príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou, nakoľko podľa jeho šetrenia škodová udalosť sa nestala tak, ako uvádzajú poistený a poškodený. Na prejednanie veci samej nariadil okresný súd pojednávanie na deň 20.11.2012, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa ako účastníka konania; uvedené pojednávanie odročil na deň 11.12.2012; na pojednávaní dňa 11.12.2012 pokračoval okresný súd v dokazovaní, keď vypočul svedkov A. A., vodiča vozidla zn. Volkswagen Passat v čase nehody a kamaráta navrhovateľa, ktorý potvrdil priebeh škodovej udalosti, ďalej svedka N. O., ktorý bol v čase nehody spolujazdcom vodiča A. A., tento svedok tiež potvrdil priebeh škodovej udalosti, ďalej svedka M. T., bývalého suseda navrhovateľa, ktorý rovnako potvrdil priebeh škodovej udalosti, ktorú videl z okna bytu, ďalej svedka O. A., suseda navrhovateľa, ktorý potvrdil priebeh škodovej udalosti, ktorú tiež videl z okna, ďalej svedka M. G., bez vzťahu k navrhovateľovi, ktorý samotnú škodovú udalosť nevidel, ale počul náraz vozidiel; okresný súd pojednávanie odročil za účelom nariadenia znaleckého dokazovania, ktoré nariadil uznesením zo dňa 02.05.2013, keď do konania pribral znalca z odboru: doprava cestná a to ZNALEX, spol. s r.o., so sídlom vo Zvolene, Hronská č. 1. Okresný súd uložil navrhovateľovi a odporcovi povinnosť zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania obidvom po 200,- €. Dňa 30.07.2013 doručil znalec okresnému súdu znalecký posudok č. 340/2013 zo dňa 26.07.2013; znalec v podanom znaleckom posudku, pokiaľ ide o posúdenie priebehu dopravnej nehody uviedol, že vykonal expertízu na mieste dopravnej nehody a zistil, že vznik dopravnej nehody pri cúvaní vozidla zn. Volkswagen Passat tak, ako to opisujú vodič vozidla zn. Volkswagen Passat a svedkovia, je technicky prijateľný; nie je možné vylúčiť ani iný priebeh dopravnej nehody, pri ktorom dôjde k rovnakému vzájomnému pohybu zadnej časti vozidla zn. Volkswagen Passat a prednej časti vozidla zn. Alfa Romeo; pokiaľ ide o vyčíslenie škody na motorovom vozidle navrhovateľa v súvislosti s dopravnou nehodou, túto znalec ku dňu 22.04.2012 vyčísľil na sumu 801,- €. Pokiaľ ide o otázku, prečo poškodenia uvedených motorových vozidiel výškovo a rozsahovo nezodpovedajú, znalec uviedol, že statickým porovnaním prednej časti vozidla zn. Alfa Romeo so zadnou časťou vozidla zn. Volkswagen Passat na expertíze na svahu vozovky bolo zistené, že poškodenia vozidiel zn. Alfa Romeo a zn. Volkswagen Passat výškovo zodpovedajú a je technicky prijateľné, že poškodenie vozidla zn. Alfa Romeo vzniklo pri cúvaní vozidla zn. Volkswagen Passat, pretože k zníženiu prednej časti vozidla zn. Alfa Romeo o približne 10 cm došlo vplyvom sklonu vozovky; predná časť vozidla zn. Alfa Romeo a zadná časť vozidla zn. Volkswagen Passat nemajú rovnakú tuhosť, rozličným tuhostiam zodpovedá aj rozličné poškodenie vozidiel, t.j. výrazné na mäkšej prednej časti vozidla zn. Alfa Romeo a nevýrazné na tvrdšej zadnej časti vozidla zn. Volkswagen Passat; znalec stanovil aj výšku hodnoty poškodeného vozidla navrhovateľa ku dňu 22.04.2012 a to v sume 1.136,- €, hodnotu predajných zvyškov tohto vozidla stanovil na sumu 335,36 €, z čoho určil aj výšku škody navrhovateľa na sumu 801,- €; znalec stanovil náklady potrebné na opravu vozidla navrhovateľa na sumu 1.536,- €, ktoré pozostávajú z nákladov na náhradné diely, spolu v sume 773,59 € a nákladov na prácu karosára, mechanika a lakýrnik. Uznesením č.k. 6C/69/2012-157 zo dňa 12.11.2013 rozhodol okresný súd o znalečnom, ktoré priznal znalcovi spolu v sume 537,28 € a to sumu spolu 400,- € priznal z preddavkov zložených účastníkmi konania a sumu 137,28 € priznal z rozpočtových prostriedkov štátu; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.12.2013. Predmetný znalecký posudok doručil okresný súd účastníkom konania. Dňa 25.11.2013 doručil navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu okresnému súdu podanie, ktorým navrhol pripustenie zmeny návrhu v zmysle jeho rozšírenia o sumu 189,66 € s príslušenstvom; toto

podanie navrhovateľa doručil okresný súd odporcovi dňa 20.01.2014 a to spolu s nariadením termínu pojednávania, ktoré nariadil na deň 20.02.2014; uvedené pojednávanie okresný súd na žiadosť odporcu odročil na deň 03.04.2014 o 09:45 hod.; predvolanie na uvedené pojednávanie doručil okresný súd právnenému zástupcovi navrhovateľa dňa 30.03.2014 a odporcovi dňa 04.03.2014; dňa 12.03.2014 doručil odporcu okresnému súdu návrh na odročenie pojednávania z dôvodu kolízie s iným pojednávaním na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom; okresný súd dňa 18.03.2014 prostredníctvom elektronickej pošty oznámil odporcovi, že jeho žiadosti o odročenie pojednávania nevyhovuje a pojednávanie sa uskutoční (č.l. 168 spisu). Na pojednávaní dňa 03.04.2014 vykonal okresný súd dokazovanie listinnými dôkazmi, uznesením vyhláseným do zápisnice o pojednávaní pripustil zmenu návrhu tak, že namiesto pôvodného sa navrhovateľ voči odporcovi domáha zaplatenia sumy 801,- € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 801,- € od 07.05.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania; následne vyhlásil okresný súd dokazovanie za skončené a verejne vyhlásil napadnutý rozsudok; pojednávanie bolo ukončené o 10:00 hod. Podľa spisu dňa 03.04.2014 bolo okresnému súdu o 10:15 hod. doručené vyjadrenie odporcu k znaleckému posudku; v rámci uvedeného vyjadrenia odporcu ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní dňa 03.04.2014 a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti.

Preskúmaním veci a odvolacích námietok odporcu, ako aj predchádzajúceho konania okresného súdu a napadnutého rozsudku dospel odvolací súd k záveru, že v prejednávannej veci boli splnené podmienky na vyhovie návrhu navrhovateľa v čisto istiny a k zmene rozsudku okresného súdu došlo len v časti príslušenstva istiny, pretože okresný súd dospel k nesprávnemu právnenému posúdeniu veci v časti omeškania s časťou uplatnenej dlžnej sumy. Pokiaľ však ide o istinu, okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správne skutkové a právne závery, odvolací súd v tejto časti nezistil dôvody na odlišné rozhodnutie vo veci a stotožnil sa so záverom okresného súdu o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi uplatnenú sumu 801,- €.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že ku škodovej udalosti dňa 22.04.2012 skutočne došlo tak, ako to tvrdil navrhovateľ, keď tieto závery vyplývajú jednak z výpovede vypočutých svedkov, ktorí potvrdili priebeh škodovej udalosti, ako aj z podaného znaleckého posudku, ktorý dostatočne odôvodnil a logicky vysvetlil priebeh škodovej udalosti a jeho prijateľnosť z technického hľadiska; z dokazovania súčasne vyplýva, že v dôsledku uvedenej škodovej udalosti došlo ku poškodeniu motorového vozidla navrhovateľa zn. Alfa Romeo zo strany škodcu, t.j. vodiča motorového vozidla zn. Volkswagen Passat. V tomto smere teda neobstojí tvrdenie odporcu v odvolaní, že priebeh škodovej udalosti nebol dostatočne preukázaný. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že škodca mal uzavreté poistenie svojej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u odporcu, keď tento svoju pasívnu vecnú legitímáciu v konaní ani nenamietal.

Neobstojí ani námietka odporcu ohľadom výšky priznanej škody, pretože aj túto znalec v znaleckom posudku dostatočne odôvodnil a pri jeho vypracovávaní postupoval obdobným spôsobom, ako je to bežné aj v praxi poisťovní, pretože po zistení, že na motorovom vozidle navrhovateľa došlo k tzv. totálnej škode (teda k stavu, kedy je oprava veci ekonomicky nerentabilná, pretože nevyhnutné náklady na opravu presahujú hodnotu veci), túto aj zodpovedajúcim spôsobom vyčíslil; ani v praxi poisťovní nie je bežné, že pri tzv. totálnej škode dochádza k úhrade nákladov potrebných na opravu veci, ale uhrádza sa len rozdiel hodnoty vozidla pred škodovou udalosťou a hodnoty použiteľných zostatkov vozidla. V tomto smere nemožno podanému znaleckému posudku nič vyčítať a nie je dôvod sa od tohto postupu odchyľovať ani v prejednávannej veci. Týmto spôsobom bola správne určená skutočná škoda navrhovateľa v dôsledku škodovej udalosti, ktorá sa vyjadruje porovnaním majetkového stavu poškodeného pred vznikom škody a po poškodení.

Navyše neobstojí ani argumentácia odporcu o tom, že vyhovie návrhu by došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane navrhovateľa, pretože jednoznačne priznané plnenie nepredstavuje plnenie bez právneho dôvodu, nakoľko toto má jednoznačný pôvod v spôsobenej škode a ide teda o nárok na náhradu škody. Už okamihom vzniku ujmy, ktorá sa prejavila v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch (pri súčasnom splnení ostatných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu) vzniká zo zákona (§ 489 Občianskeho zákonníka) zodpovednostný záväzkový právny vzťah medzi škodcom a poškodeným, preto v prejednávannej veci nemožno hovoriť o bezdôvodnom obohatení navrhovateľa. Navrhovateľ ako poškodený má nárok na náhradu škody, ktorá vznikla na jeho veci a na náhradu toho, o čo sa škodnou udalosťou zmenšil jeho majetok bez ohľadu na to, či si sám túto škodu už odstránil, resp. bola odstránená alebo nie. V zmysle § 442 ods. 1 a

3 Občianskeho zákonníka sa poškodenému nahrádza skutočná škoda a to v peniazoch (právo zvoliť si uhradenie škody uvedením do predošlého stavu má len poškodený); skutočnou škodou je zmena hodnoty poškodenej veci pred vznikom škodovej udalosti a po nej, pričom škodu tu predstavujú nielen majetkové hodnoty, ktoré už boli, resp. majú byť poškodeným vynaložené, ale aj tie, ktoré by bolo potrebné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu (porovnaj Fekete, I. Občiansky zákonník, Veľký komentár, EUROKÓDEX, 2011, str. 1153, ktorý sa odvoláva v tomto smere odvoláva na rozhodnutia R 55/1971 a R 25/1990).

Neobstojí ani námietka odporcu, že pojednávaním dňa 03.04.2013 vykonaným v neprítomnosti odporcu, došlo k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom, pretože okresný súd o tom, že nevyhovie žiadosti odporcu o odročenie pojednávania, tohto riadne upovedomil prostredníctvom elektronickej pošty, samotná kolízia s iným pojednávaním nie je dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania a samotný odporca napokon v písomnom podaní zo dňa 02.04.2014 súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Pokiaľ ide o námietku, že okresný súd sa nevysporiadal s jeho vyjadrením k znaleckému posudku v napadnutom rozsudku, je potrebné uviesť, že zo spisu vyplýva, že toto vyjadrenie bolo okresnému súdu doručené až po pojednávaní; pokiaľ odporca k odvolaniu pripojil doklad o odoslaní telefaxového podania dňa 02.04.2013, zo spisu doručenie takéhoto telefaxového podania nevyplýva, keď v tomto smere odvolací súd poukazuje na to, že o priebehu konania na okresnom súde môže usudzovať len z obsahu spisu. Odôvodnenie napadnutého rozsudku považuje odvolací súd za dostatočné. Navyše podľa aktuálnej súdnej praxe najvyššieho a ústavného súdu ani samotné nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu nepredstavuje odňatie možnosti účastníka konať pred súdom (porovnaj napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/5/1997 zo dňa 28.08.1997 uverejnené v zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov pod č. R 111/1998 a nadväzujúce rozhodnutia napríklad sp. zn. 3Cdo/525/2014 zo dňa 09.04.2015 a najmä rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III.ÚS/551/2012 zo dňa 30.01.2013, sp. zn. IV.ÚS/196/2014 zo dňa 27.03.2014 alebo sp. zn. I.ÚS/364/2015 zo dňa 26.08.2015).

Na základe uvedeného je zrejmé, že okresný súd správne rozhodol, keď uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi uplatnenú sumu 801,- € z titulu náhrady škody. Pochybenia sa okresný súd dopustil len pri právnom posúdení veci vo vzťahu k stanoveniu prvého dňa omeškania odporcu s plnením časti peňažného dlhu v sume 189,66 €, pretože tento v celosti odvíjal od okamihu, kedy odporca odmietol vyplatiť navrhovateľovi poisťné plnenie v sume 611,34 €. Občiansky zákonník nestanovuje splatnosť náhrady škody, preto splatnosť náhrady škody možno dosiahnuť na základe výzvy (§ 563 Občianskeho zákonníka). Účinky výzvy na plnenie môže nahradiť aj návrh na začatie konania vrátane jeho zmeny po jej pripustení. Zo spisu okresného súdu nevyplýva osobitná výzva navrhovateľa na odporcu na uhradenie časti spôsobenej škody v sume 189,66 € pred začatím konania, preto sa odporca do omeškania mohol dostať až nasledujúci deň po doručení zmeny návrhu na začatie konania, ku ktorému došlo dňa 20.01.2014 (č.l. 159 spisu); do omeškania s plnením tohto peňažného dlhu sa teda odporca dostal až dňa 21.01.2014, keď k tomuto dňu základná sadzba Európskej centrálnej banky predstavovala 0,25 % ročne a teda po zvýšení o 5 % podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. (v znení účinnom od 01.02.2013) úroky z omeškania zo sumy 189,66 € predstavujú 5,25 % ročne. Preto bolo potrebné rozsudok okresného súdu v časti priznaného príslušenstva zmeniť tak, že popri istine uložil odvolací súd odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi aj úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 611,34 € od 07.05.2012 do zaplatenia (keď prvý deň omeškania odporcu s plnením tejto časti peňažného dlhu stanovil od odmietnutia vyplatiť poisťné plnenie zo strany odporcu) a úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 189,66 € od 21.01.2014 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti uplatneného príslušenstva návrh navrhovateľa zamietol. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 220 O.s.p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Keďže došlo k zmene rozsudku okresného súdu, bol odvolací súd zo zákona povinný rozhodnúť aj o trovách konania na súde prvého stupňa (§ 224 ods. 2 O.s.p.). Preto odvolací súd rozhodol jedným výrokom o trovách konania pred okresným súdom a súčasne o trovách odvolacieho konania. O trovách konania rozhodol teda odvolací súd podľa § 224 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia. Navrhovateľ bol v prejednávaní veci prevažne

úspešnejší, pretože jeho neúspech spočíval len v nepatrnej časti príslušenstva istiny, preto mu odvolací súd proti odporcovi priznal plnú náhradu trov konania. Preto odvolací súd uložil odporcovi povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 776,66 €, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku za podanie návrhu na súd v sume 48,- €, preddavku na trovy znaleckého dokazovania v sume 200,- € a z trov právneho zastúpenia za šesť úkonov právnych služieb (výška odmeny vždy podľa hodnoty predmetu konania v čase vykonania úkonu) - 1. prevzatie a príprava zastúpenia v sume 39,84 € spolu s režijným paušálom v sume 7,63 €, 2. podanie návrhu v sume 39,84 € spolu s režijným paušálom v sume 7,63 €, 3. účasť na pojednávaní dňa 20.11.2012 v sume 39,84 € spolu s režijným paušálom v sume 7,63 €, 4. účasť na pojednávaní dňa 11.12.2012 v sume 39,84 € spolu s režijným paušálom v sume 7,63 €, 5. účasť na pojednávaní dňa 03.04.2014 v sume 51,45 € spolu s režijným paušálom v sume 8,04 € a 6. vyjadrenie k odvolaniu v sume 51,45 € spolu s režijným paušálom v sume 8,04 €, k tomu náhrada cestovného za tri cesty na pojednávania z Banskej Štiavnice do Žiaru nad Hronom a späť spolu v sume 64,52 €, k tomu náhrada za stratu času za 12 začatých polhodín spolu v sume 155,28 €; spolu trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v sume 776,66 €, ktoré je odporca v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť právnemu zástupcovi navrhovateľa.

Odvolací súd ako závislý výrok (§ 212 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) zmenil aj výrok o trovách konania štátu, pretože okresný súd nesprávne uložil povinnosť nahradiť ich okresnému súdu ako „trovy znaleckého dokazovania“; odvolací súd preto uložil neúspešnému odporcovi povinnosť nahradiť Slovenskej republike trovy konania štátu v sume 137,28 € z titulu časti znalečného, ktorá bola znalcovi vyplatená z rozpočtových prostriedkov štátu.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.